

30 Σεπτεμβρίου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 635/89).

Διοικητικό Δίκαιο — Γενικές Αρχές — Αρχή του Ίσου μέτρου κρίσεως — Η διοίκηση έχει υποχρέωση παντού και πάντοτε να το εφαρμόζει — Παραβίαση της αρχής του ίσου μέτρου, ανεξαρτήτως περιστάσεων, έχει πάντα μοιραία αποτελέσματα επάνω στη νομιμότητα της σχετικής διοικητικής πράξης — Νομολογία — Η κριθείσα περίπτωση παραβίασης του ίσου μέτρου κρίσεως από κοινού με υπέρβαση εξουσίας της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (παραβίαση και του Άρθρου 17 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων 1967 έως 1987).

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Έρευνα.

10

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή το διορισμό του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση (πρώτου διορισμού) Γεωργικού Επιθεωρητή 3ης Τάξης, Τμήμα Γεωργίας. Στο εκτεταμένο ιστορικό γύρω από τα κρίσιμα στα πλαίσια της διαδικασίας ζητήματα της υπέρβασης εξουσίας και της άνισης μεταχείρισης, έγινε αναλυτική αναφορά στο κείμενο της αποφάσεως.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

20

1. Όπως προκύπτει από το πρακτικό ημερομηνίας 31/3/1989, η ανακλητική απόφαση λήφθηκε την ίδια εκείνη μέρα και η μόνη αιτιολογία που προβάλλεται για την ανάκληση είναι η

25

- 5 επανεξέταση από τον Αν. Διευθυντή του θέματος της απόδοσης στην εργασία του Ενδιαφερομένου Μέρους. Και αν ακόμα η νόμιμη ανάκληση της απόφασης ημερ. 1/7/1988 ήταν, κάτω από τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, εφικτή, γεγονός παραμένει ότι τα όσα μεσολάβησαν μεταξύ 1/7/1988 και 31/3/1989, τα οποία συνιστούν, κατά τους Καθ' 10 ων η Αίτηση, περαιτέρω έρευνα της υπόθεσης, έγιναν πριν την επίδικη ανάκληση και χωρίς οποιοδήποτε έρεισμα εφόσον η ΕΔΥ δεν είχε λάβει προηγουμένως την αναγκαία γραπτή πρόταση, από την αρμόδια αρχή, για την πλήρωση της 13ης κενής θέσης, σύμφωνα με το Άρθρο 17 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων 1967-1987.
- 15 2. Έπεται ότι κατά τη διεξαγωγή της επίδικης συμπληρωματικής έρευνάς της, στη διάρκεια της οποίας μπορεί εύλογα να λεχθεί ότι είχε ουσιαστικά διατάξει τον Αν. Διευθυντή να προβεί ο ίδιος σε περαιτέρω έρευνα και να της διαβιβάσει το τελικό πόρισμά του αναφορικά με την απόδοση του Ενδιαφερομένου Μέρους στην εργασία του, η 20 ΕΔΥ ενήργησε χωρίς δικαιοδοσία και καθ' υπέρβαση των εξουσιών της. Είναι με βάση το πόρισμα εκείνο του Αν. Διευθυντή που η ΕΔΥ πήρε την επίδικη ανακλητική απόφαση και ακολούθως προχώρησε στην πλήρωση της 13ης κενής θέσης με τον προσβαλλόμενο διορισμό του 25 Ενδιαφερομένου Μέρους. Όπως και να έχουν τα πράγματα, η ΕΔΥ δεν είχε δικαίωμα να παρακάψει τις ρητές πρόνοιες του άρθρου 17 του Νόμου με πράξεις της που η ίδια ενδύει με τον μανδύα της ανακλητικής απόφασης.
- 30 3. Οι ενέργειες της Ε.Δ.Υ. παραβιάζουν τις αρχές της χρηστής διοίκησης, καθώς και το Άρθρο 28.1 του Συντάγματος. Το 35 ολιγότερο που μπορεί να λεχθεί είναι ότι η ΕΔΥ δεν εφάρμοσε κατά την έρευνά της ίσο μέτρο κρίσεως στα στοιχεία που έλαβε υπόψη της και στην αξιολόγηση του Αιτητή και του Ενδιαφερομένου Μέρους. Μετά που η πρώτη επιστολή δημιούργησε αμφιβολίες στην ΕΔΥ αναφορικά με την κρίση, την αξιοπιστία και την 40 υπευθυνότητα του Αν. Διευθυντή του Τμήματος Γεωργίας στην αξιολόγηση της απόδοσης του Ενδιαφερομένου Μέρους στην εργασία του, η ΕΔΥ περιορίστηκε να απαιτήσει, με τρόπο μάλιστα φορτικό, νέο πόρισμα επί του προκειμένου από τον Αν. Διευθυντή όχι όσον αφορά όλους τους υποψηφίους, για την απόδοση των οποίων είχε επίσης εκφράσει απόψεις είτε παρόμοιες είτε διαφορετικές από

- εκείνες που εξέφρασε για το Ενδιαφερόμενο Μέρος, αλλά μόνο όσον αφορά το Ενδιαφερόμενο Μέρος. Στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασής της η ΕΔΥ επηρεάστηκε σε μεγάλο βαθμό από το νέο πόρισμα του Αν. Διευθυντή το οποίο ήταν αποτέλεσμα επιτόπιας έρευνας και λήψης νέων πληροφοριών από τον Αν. Διευθυντή σχετικά με την απόδοση του Ενδιαφερομένου Μέρους στην εργασία του προφανώς μέχρι και την ημέρα της επίσκεψης του Αν. Διευθυντή στον τόπο εργασίας του, ενώ η απόδοση στην εργασία του Αιτητή είχε αξιολογηθεί από τον Αν. Διευθυντή με αναφορά σε χρόνο πολύ προγενέστερο εκείνου που προφανώς λήφθηκε υπόψη στην περίπτωση του Ενδιαφερομένου Μέρους. Η ΕΔΥ επηρεάστηκε επίσης από τις συστάσεις του αμέσως προϊστάμενου που περιέχονται στην επιστολή του ημερομηνίας 15/7/1988, υπέρ του Ενδιαφερομένου Μέρους. Εφόσον η ΕΔΥ επέλεξε να λάβει τόσο σοβαρά υπόψη τις συστάσεις εκείνες, είχε υποχρέωση να ζητήσει συστάσεις και απόψεις για την απόδοση του Αιτητή στην εργασία του από τον άμεσα Προϊστάμενό του, όπως και για την απόδοση στην εργασία όλων των άλλων υποψηφίων που βρισκόταν στην ίδια θέση με το Ενδιαφερόμενο Μέρος, που υπηρετούσαν, δηλαδή, κατά τον ουσιώδη χρόνο στο Τμήμα Γεωργίας. Με τον τρόπο που ενήργησε επί του προκειμένου η ΕΔΥ στέρησε τον Αιτητή από την ευκαιρία να ληφθούν υπόψη υπέρ της δικής τους υποψηφιότητας τυχόν ευνοϊκές συστάσεις και απόψεις του δικού του άμεσα προϊστάμενου, όπως συνέβη με το Ενδιαφερόμενο Μέρος. Η παράλειψη αυτή συνιστά δυσμενή και άνιση μεταχείριση του Αιτητή έναντι του Ενδιαφερομένου Μέρους.
4. Η Διοίκηση έχει υποχρέωση να εφαρμόζει παντού και πάντοτε ίσο μέτρο κρίσεως, ώστε με τη διαφάνεια, που επίσης πρέπει να χαρακτηρίζει τις πράξεις της, να εμποδώνεται στο κοινό το αίσθημα ότι η Διοίκηση ενεργεί κατά τρόπο δίκαιο και αμερόληπτο. Στην παρούσα περίπτωση ο Αιτητής δικαιολογημένα παραπονείται ότι δεν κρίθηκε δίκαια και ότι το Ενδιαφερόμενο Μέρος έτυχε ευνοϊκής μεταχείρισης έναντι του χωρίς νόμιμη δικαιολογία. Παραβίαση της αρχής του ίσου μέτρου μπορεί να παρουσιαστεί με αναφορά σε ποικίλες περιστάσεις. Πάντοτε όμως εφαρμόζεται με μοιραία αποτελέσματα πάνω στη νομιμότητα της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης αν διαπιστωθεί από τα γεγονότα ότι η Διοίκηση εφάρμοσε δύο μέτρα και δύο σταθμά και όχι το ίδιο

ακριβώς μέτρο κρίσεως.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

5 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Savva v. Republic (1980) 3 C.L.R. 675.

10 *Costeas v. Republic (1987) 3 C.L.R. 686.*

HadjiSavva v. Republic (1967) 3 C.L.R. 155.

Πούρου και Άλλου ν. Δημοκρατίας (1991) 4(B) Α.Α.Δ. 1048.

15 **Προσφυγή.**

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απόφαση των
καθ' ων η αίτηση, να διορίσουν στη θέση Γεωργικού
Επιθεωρητή 3ης Τάξης, Τμήμα Γεωργίας το
20 ενδιαφερόμενο μέρος, αντί του αιτητή.

Κ. Ευσταθίου, για τον αιτητή.

25 *Μ. Ραφτόπουλος, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για
τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

30 ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.
Με την παρούσα προσφυγή προσβάλλεται η απόφαση της
Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (στο εξής θα αναφέρεται
για λόγους συντομογραφίας ως η "ΕΔΥ") που
δημοσεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας,
ημερομηνίας 16/6/1989, με την οποία διορίστηκε στη θέση
35 Γεωργικού Επιθεωρητή 3ης Τάξης, Τμήμα Γεωργίας, το
Ενδιαφερόμενο Μέρος Ανδρέας Γεωργίου, αντί του
Αιτητή.

40 Η επίδικη θέση είναι θέση πρώτου διορισμού. Ο μισθός
της είναι εκείνος των συνδυασμένων κλιμάκων Α2-Α4.
Στα Απαιτούμενα Προσόντα περιλαμβάνονται οι εξής
πρόνοιες:

"(1) Απολυτήριο αναγνωρισμένης Σχολής Μέσης

Εκπαίδευσης, κατά προτίμηση γεωργικής ή θετικής κατεύθυνσης, ...

.....

5

(4) Πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης που αποκτήθηκε είτε σε υπηρεσία σε δημόσια θέση είτε σε έκτακτη απασχόληση στη Δημόσια Υπηρεσία θα αποτελεί πλεονέκτημα."

10

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι τα ακόλουθα:

Με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της ΕΔΥ, ημερομηνίας 7/6/1986, ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών Πόρων, ζήτησε την πλήρωση 13 κενών μόνιμων θέσεων Γεωργικού Επιθεωρητή 3ης Τάξης, Τμήμα Γεωργίας. Ακολούθησε δημοσίευση των θέσεων στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και σ' ανταπόκριση υποβλήθηκαν 162 αιτήσεις περιλαμβανομένων εκείνων του Αιτητή και του Ενδιαφερομένου Μέρους. Στη συνέχεια, οι αιτήσεις, με όλα τα σχετικά έγγραφα, παρα-πέμφθηκαν στη συσταθείσα αρμόδια Τμηματική Επιτροπή η οποία, με την έκθεσή της που διαβιβάστηκε στην ΕΔΥ με επιστολή ημερομηνίας 26/2/1987, σύστησε για διορισμό 52 υποψήφιους, ανάμεσα στους οποίους τον Αιτητή και το Ενδιαφερόμενο Μέρος. Τόσον ο Αιτητής όσον και το Ενδιαφερόμενο Μέρος είναι απόφοιτοι Γυμνασίου. Όμως ο Αιτητής έχει την προτίμηση του Σχεδίου Υπηρεσίας επειδή, σε αντίθεση με το Ενδιαφερόμενο Μέρος, έχει απολυτήριο θετικής κατεύθυνσης. Υπηρετήσαν και οι δυο ως εργάτες του Υπουργείου Γεωργίας. Ο Αιτητής διορίστηκε έκτακτος Κυβερνητικός Εργάτης στο Τμήμα Γεωργίας από 21/7/1981 μέχρι 31/10/1982 και Τακτικός Κυβερνητικός Εργάτης στο ίδιο Τμήμα από 1/11/1982. Το Ενδιαφερόμενο Μέρος διορίστηκε έκτακτος εργάτης στο Τμήμα Δασών από 14/7/1984 μέχρι 29/9/1984 και Τακτικός Εργάτης στο Τμήμα Γεωργίας από 10/10/1984.

Η ΕΔΥ, στη συνεδρία της ημερομηνίας 15/6/1987, αφού εξέτασε την Έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, αποφάσισε να καλέσει τους 52 υποψήφιους που συστήθηκαν σε συνέντευξη. Οι συνεντεύξεις της ΕΔΥ με

τον Αιτητή και το Ενδιαφερόμενο Μέρος έγιναν στις 17/12/1987 στην παρουσία του Αναπληρωτή Διευθυντή. Μετά το πέρας των συνεντεύξεων κάθε ημερομηνίας, ο Αναπληρωτής Διευθυντής προέβαινε στην αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων στη συνέντευξη και στη συνέχεια, μετά την αποχώρησή του, η ΕΔΥ προέβαινε στη δική της αξιολόγηση των ίδιων υποψηφίων.

10 Στις 17/12/1987 ο Αιτητής αξιολογήθηκε από τον Αναπληρωτή Διευθυντή ως "Σχετικά καλός" και από την ΕΔΥ ως "καλός", σ' αντίθεση με το Ενδιαφερόμενο Μέρος που αξιολογήθηκε ως "καλός" από τον Αναπληρωτή Διευθυντή και ως "πολύ καλός" από την ΕΔΥ.

15 Στη συνεδρία της, ημερομηνίας 29/12/1987, η ΕΔΥ άκουσε τις απόψεις του Αναπληρωτή Διευθυντή αναφορικά με την απόδοση στην εργασία των υποψηφίων που εργάζονταν στο Τμήμα Γεωργίας. Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν ο Αιτητής και το Ενδιαφερόμενο Μέρος, οι οποίοι 20 χαρακτηρίστηκαν ως "καλοί" στην εργασία τους.

Στη συνεδρία της, ημερομηνίας 24/2/1988, αφού έλαβε υπόψη της όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, η ΕΔΥ επέλεξε για διορισμό 13 από τους υποψηφίους. Ούτε ο Αιτητής 25 ούτε το Ενδιαφερόμενο Μέρος περιλαμβάνονταν σ' αυτούς.

Με επιστολή του, ημερομηνίας 28/2/1988, ο Προκόπης Χατζηπροκοπίου, ένας από τους υποψηφίους που δεν 30 επελέγησαν για διορισμό, ζήτησε από την ΕΔΥ να δει την περίπτωση του ιδιαίτερα και προσεκτικά για το λόγο ότι ήταν ανάπηρος. Ως αποτέλεσμα η ΕΔΥ, κατά τη συνεδρία της, ημερομηνίας 11/3/1988, επειδή κατά την επιλογή των υποψηφίων δεν είχε ασχοληθεί με το θέμα απόδοσης 35 προτίμησης στον υποψήφιο αυτό, αποφάσισε να αναστείλει την ήδη ληφθείσα απόφασή της ημερομηνίας 24/2/1988, για να ενεργήσει σύμφωνα με το άρθρο 33Α(2) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων 1967 έως 1987, όσον αφορά τον υποψήφιο αυτό. Ακολούθησε η συνεδρία 40 της ΕΔΥ ημερομηνίας 27/5/1988, κατά την οποία αποφασίστηκε η ανάκληση της προηγούμενης απόφασης με την οποία είχε επιλεγεί για διορισμό η υποψήφια Ανθοδέσμη Βασιλείου και η έκδοση απόφασης για την

επιλογή του ανάπηρου Χατζηπροκοπίου.

Στη συνεδρία της, ημερομηνίας 18/6/1988, η ΕΔΥ αποφάσισε να προσφέρει διορισμό στους 13 υποψηφίους που είχαν επιλεγεί, περιλαμβανομένου του ανάπηρου Χατζηπροκοπίου. 5

Όλοι οι επιλεγέντες υποψήφιοι αποδέχτηκαν το διορισμό που τους προσφέρθηκε εκτός από τον ανάπηρο Χατζηπροκοπίου, ο οποίος πληροφόρησε την ΕΔΥ γραπτώς ότι δεν τον αποδέχεται. Η ΕΔΥ συνεδρίασε και πάλι την 1/7/1988. Παρόντες ήταν ο Πρόεδρος και δυο Μέλη της. Αφού αποφάσισε να ακυρώσει την προσφορά διορισμού του υποψηφίου αυτού, προχώρησε σε περαιτέρω διαβουλεύσεις για την πλήρωση της εναπομείνουσας 13ης κενής θέσης, χωρίς, όμως, επιτυχία εφόσον το τελικό αποτέλεσμα της ψηφοφορίας προσέκρουσε στις πρόνοιες του άρθρου 11(2) του Νόμου, το οποίο προνοεί ότι καμιά απόφαση δεν είναι έγκυρη εκτός αν λαμβάνεται με τρεις τουλάχιστον θετικές ψήφους. Οι τρεις παρόντες δεν κατέληξαν σε ομόφωνη απόφαση. Η υποψήφια Ανθοδέσμη Βασιλείου η οποία είχε αξιολογηθεί ως "πολύ καλή" στη συνέντευξη, ήταν απόφοιτη του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης στη χημεία με "λίαν καλός", και είχε επιλεγεί ομόφωνα για διορισμό στην επίδικη θέση στις 24/2/1988, αργότερα δε παραμερίστηκε χάριν του ανάπηρου υποψηφίου, δεν εξασφάλισε ούτε μια ψήφο υπέρ της τη φορά αυτή. Ο Πρόεδρος της ΕΔΥ και το μέλος Χρ. Χατζηπροκοπίου έκριναν ότι η υποψήφια Φρόσω Καμηλάρη υπερέχει γενικά όλων των υποψηφίων και είναι η πιο κατάλληλη για διορισμό, ενώ το μέλος της ΕΔΥ κ. Παπαξε-νοφώντος έκρινε ότι επικρατέστερος είναι το Ενδιαφερόμενο Μέρος Ανδρέας Γεωργίου. Εν όψει αυτού, η ΕΔΥ πήρε την ακόλουθη απόφαση αναφορικά με την εναπομείνουσα κενή επίδικη θέση: 10
15
20
25
30
35

"Δεδομένου ότι καμιά απόφαση της Επιτροπής δεν είναι έγκυρη, εκτός αν ληφθεί με τρεις τουλάχιστον ψήφους, σύμφωνα με το άρθρου 11(2) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987, δεν είναι δυνατή η πλήρωση μιας από τις θέσεις, η οποία και παραμένει κενή, και έτσι αναπόκειται στην αρμόδια 40

αρχή να επανέλθει με νέα πρότασή της, οπότε η θέση θα ξαναδημοσιευτεί στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας και θα ακολουθήσει νέα κανονική διαδικασία."

5

Στις 19/7/1988 η ΕΔΥ συνεδρίασε για τελευταία φορά σχετικά με την πλήρωση των 12 θέσεων και όρισε την 1η Αυγούστου 1988 ως ημερομηνία ισχύος του διορισμού των 12 επιλεγέντων υποψηφίων που είχαν αποδεχτεί το

10 διορισμό τους.

Εν όψει των όσων περιγράφονται πιο πάνω, θα μπορούσε εύλογα να λεχθεί ότι η ΕΔΥ συμπλήρωσε το έργο της πλήρωσης των 13 επίδικων θέσεων το οποίο είχε

15 αρχίσει ως αποτέλεσμα της προς αυτή επιστολής του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών

Πόρων, ημερομηνίας 7/6/1986, στην οποία έχω ήδη αναφερθεί.

20 Μια επιστολή προς την ΕΔΥ, ημερομηνίας 15/7/1988, από κάποιο κ. Α. Ρουσιά, Προϊστάμενο των Κτηνοτροφικών Σταθμών Πάφου, κάτω από τη Διεύθυνση του οποίου εργαζόταν το Ενδιαφερόμενο Μέρος, την οποία έλαβε η ΕΔΥ στις 21/7/1988, ήταν αρκετή αιτία για

25 την ΕΔΥ να προβεί στις μετέπειτα ενέργειες στις οποίες θα αναφερθώ μετά που θα παραθέσω το κείμενο της εν

λόγω επιστολής, το οποίο έχει ως εξής:

30 "Επειδή από ότι μπορώ να γνωρίζω ο Εργάτης μου Ανδρέας Μενελάου υποψήφιος για τις πρόσφατες θέσεις Γεωργικού Επιθεωρητή ΙΙΙ δεν κατέσται δυνατό να διορισθεί και επειδή πρόκειται πράγματι περί

35 προσώπου εξαιρετού χαρακτήρα, πρόθυμου, με εξαιρετη απόδοση στην εργασία του, θα τολμούσα να

σας παρακαλέσω όπως σε δεδομένη ευκαιρία που πιθανό να παρουσιασθεί από την μη αποδοχή μιας των πρόσφατων θέσεων επανεξετασθεί η περίπτωση του πιο πάνω εργάτη."

40 Με αφορμή την επιστολή αυτή, με την οποία υπάλληλος, πολύ κατώτερος στην ιεραρχία από τον Αναπληρωτή Διευθυντή του Τμήματος Γεωργίας, διαβίβασε στην ΕΔΥ απόψεις αναφορικά με την αξία

ενός συγκεκριμένου υποψήφιου για διορισμό, που διαφέρουν από τις απόψεις στις οποίες ο Αναπληρωτής Διευθυντής του Τμήματος Γεωργίας είχε προβεί όταν κλήθηκε για το σκοπό αυτό ενώπιον της ΕΔΥ στις 29/12/1988, η ΕΔΥ απέστειλε στον Αναπληρωτή Διευθυντή Τμήματος Γεωργίας την ακόλουθη "Εμπιστευτική-Επείγουσα" επιστολή, ημερομηνίας 27/7/1988:

"Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή του Προϊστάμενου Κτηνοτροφικών Σταθμών Πάφου που διαβιβάστηκε μέσω σας με ημερομηνία 15 Ιουλίου 1988, σχετικά με τον Ανδρέα Μενελάου (Γεωργίου), υποψήφιο στη διαδικασία πλήρωσης 13 κενών μόνιμων (Τακτ. Προϋπ.) θέσεων Γεωργικού Επιθεωρητή, 3ης Τάξης, στο Τμήμα σας και να παρακαλέσω να σχολιάσετε τη δήλωση ότι 'πρόκειται πράγματι περί προσώπου εξαιρετου χαρακτήρα, πρόθυμου, με εξαιρετη απόδοση στην εργασία του', ενόψει της δική σας δήλωσης ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας στις 29.12.87 ότι ο πιο πάνω υποψήφιος είναι απλώς 'καλός' στην εργασία του."

Ο Αν. Διευθυντής Τμήματος Γεωργίας απάντησε στην πιο πάνω επιστολή της ΕΔΥ με την ακόλουθη επιστολή του ημερομηνίας 11/8/1988:

"Σε απάντηση επιστολής σας με στοιχεία 5/1975/ΠΙ ημερομηνίας 27ης Ιουλίου 1988 σχετικά με το θέμα της αξιολόγησης του κ. Ανδρέα Μενελάου, παρακαλώ να μου επιτραπεί να σας πληροφορήσω πως όταν η αξιολόγηση ενός υπαλλήλου γίνεται από δύο διαφορετικούς αξιολογούντες λειτουργούς τότε δεν είναι ασύνηθες οι αξιολογήσεις αυτές να διαφέρουν μεταξύ τους όσον ευσυνειδήτοι και αντικειμενικοί και αν είναι οι αξιολογούντες λειτουργοί. Και τούτο λόγω διαφορετικού τρόπου σκέψης και μέτρων που χρησιμοποιεί ο καθένας από αυτούς. Για παράδειγμα αναφέρω πως ένας από τους αξιολογούντες λειτουργούς δίδει μεγαλύτερο βάρος στην ευσυνειδησία και εργατικότητα ενός υπαλλήλου ενώ άλλος δίδει μεγαλύτερο βάρος στις γνώσεις και τα προσόντα του ιδίου υπαλλήλου.

Εξ' άλλου και η ΕΔΥ φαντάζομαι πως με την μεγάλη πείρα που απόκτησε από χιλιάδες συνεντεύξεις θα έχει πεισθεί για την ορθότητα των πιο πάνω απόψεων και σε διάφορες περιπτώσεις θα έχει διαφωνήσει με αξιολογήσεις προβιβάζοντας ή έδωσε διορισμό σε πρόσωπα με χαμηλότερη αξιολόγηση από άλλους με ψηλότερη αξιολόγηση."

Η ΕΔΥ επανήλθε με νέα επιστολή της προς τον Αν. Διευθυντή Τμήματος Γεωργίας, ημερομηνίας 22/8/1988, η οποία έχει ως ακολούθως:

"Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην αλληλογραφία που λήγει με την επιστολή σας με αρ.118/66/10 και ημερ. 11.8.88 σχετικά με το θέμα της αξιολόγησης της εργασίας του Ανδρέα Μενελάου Γεωργίου και να παρατηρήσω ότι με την επιστολή σας δεν έχει απαντηθεί το ερώτημα που προκύπτει όσον αφορά τη δήλωση σας ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας στις 29.12.87. 2. Παρακαλείστε να διευκρινίσετε πού βασίστηκε η δική σας δήλωση ότι ο Γεωργίου είναι απλώς 'καλός' στην εργασία του, και κατά πόσον η δήλωσή σας εκείνη εξακολουθεί να ισχύει ή διαφοροποιείται, ύστερα από την κατηγορηματική δήλωση του αμέσως Προϊστάμενού του, ο οποίος κατά τεκμήριο βρίσκεται στην ισχυρότερη θέση να γνωρίζει, ότι η απόδοση του Γεωργίου στην εργασία του είναι 'εξαιρετική'".

Στο στάδιο αυτό επενέβη η Επιτροπή Παθόντων Πάφου η οποία απηύθυνε προς τον Πρόεδρο της ΕΔΥ την ακόλουθη επιστολή, ημερομηνίας 5/9/1988.

"Οι παθόντες της Επαρχίας Πάφου, σύσσωμοι τάσσονται υπέρ της Επανεξετάσεως της πλήρωσης θέσεως Γεωργικού Επιθεωρητή ΙΙΙ, όπου ο Ανδρέας Μενελάου, ήταν υποψήφιος για τη θέση αυτή και δεν κατέστη δυνατό να διορισθεί.

Η Επιτροπή των Παθόντων της Επαρχίας μας, Σας καλεί να επανεξετάσετε το θέμα όσο το δυνατό πιο σύντομα - για να αποδοθεί επιτέλους δικαιοσύνη στην οικογένεια του Ανδρέα Μενελάου, αδελφού πεσόντα

που είναι προστάτης μιας πολυμελούς οικογένειας, λόγω σοβαρών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η οικογένεια.

Όλοι γνωρίζουμε τον Ανδρέα Μενελάου και την οικογένειά του και από επαφές που είχαμε με τον προϊστάμενό του, είναι εξαιρετος τόσο στην απόδοση της εργασίας του, όσο και στο ήθος του. 5

Παρακαλούμε όπως επανεξεταστεί η περίπτωση του Ανδρέα Μενελάου για την πλήρωση θέσεως Γεωργικού Επιθεωρητή ΙΙΙ." 10

Στις 6/9/1988, άλλη Οργάνωση, η Παγκύπρια Οργάνωση Αποκατάστασης Παθόντων (των Εθνικοαπελευθερωτικών Αγώνων) απηύθυνε στον Πρόεδρο της ΕΔΥ την ακόλουθη επιστολή: 15

"Η Γραμματεία της Οργάνωσής μας μετά από παράκληση της Επαρχιακής Επιτροπής Πάφου εξέτασε το πρόβλημα της παθούσας οικογένειας Μενελάου από την Παναγιά και παρακαλεί θερμά εσάς και την υπόλοιπη Επιτροπή όπως εξετάσει την υπόθεση του Ανδρέα Μενελάου για τη μονιμοποίηση στη θέση Γεωργικού Επιθεωρητή 3ης Τάξης. 20 25

Η Οργάνωσή μας επιθυμεί να εκφράσει τις ευχαριστίες της για τη θετική στάση σας στο πρόβλημα αυτό." 30

Την ίδια μέρα, δηλαδή στις 6/9/1988 κάποια Μαρία Μενελάου, αδελφή του Ενδιαφερόμενου Μέρους, απέστειλε στον Πρόεδρο της ΕΔΥ την ακόλουθη επιστολή:

"Εξοχώτατε κ. Φάνο, παρακαλώ πολύ το πρόσωπό σας, όπως εξετάσει την περίπτωση του αδελφού μου Ανδρέα Μενελάου, για την πλήρωση θέσεως Γεωργικού Επιθεωρητού Γ' τάξης. 35

Κατά τη συνάντηση που είχαμε, σας ενημέρωσα για την κατάσταση της οικογένειάς μας και τις ταλαιπωρίες που υπέστη μέχρι σήμερα. 40

Πραγματικά, έμεινα ευχαριστημένη από τη συνάντησή μας, για την ειλικρίνεια και την εχεμύθειά σας.

5 Για άλλη μια φορά, σας παρακαλώ όπως εξετάσετε το θέμα όσο το δυνατό πιο σύντομα, για να ανακουφιστεί και η οικογένειά μου, και ο πατέρας μου, ότι ο Ανδρέας θα μπορεί να βοηθήσει την οικογένειά μας, με το διορισμό του. Κανένας δε θα αδικηθεί.

10

κ. Φάνο,

πιστεύω στη δική σας κρίση, και ελπίζω ότι πριν αναχωρήσουμε για το εξωτερικό, θα μπει το θέμα για επανεξέταση.

15

Αντιλαμβάνεστε την αγωνία και το άγχος ολόκληρης της οικογένειάς μας για την αναχώρησή μας.

20 Πριν φύγω θα σας επισκεφτώ στο γραφείο σας.

Σας ευχαριστώ."

Σ' απάντηση των πιο πάνω επιστολών η ΕΔΥ απέστειλε
25 στον Πρόεδρο της Παγκύπριας Οργάνωσης Αποκατάστασης Παθόντων, με κοινοποίηση στην κα. Μαρία Μενελάου και στην Επαρχιακή Επιτροπή Παθόντων Πάφου, την ακόλουθη επιστολή, ημερομηνίας 14/9/1988:

30

"Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας με ημερομηνία 6.6.88, σχετικά με τον Ανδρέα Μενελάου Γεωργίου, υποψήφιο για διορισμό στη θέση Γεωργικού 'Επιθεωρητή, 3ης Τάξης, στο Τμήμα Γεωργίας, και να
35 σας πληροφορήσω ότι για την πλήρωση κενών θέσεων στη δημόσια υπηρεσία η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ενεργεί πάντοτε σύμφωνα με τις διατάξεις των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987 και τη σχετική νομολογία και με πάγιο γνώμονα
40 την εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος.

2. Για την πλήρωση της θέσης Γεωργικού

Επιθεωρητή, 3ης Τάξης, η Επιτροπή δεν παραλείπει να λάβει υπόψη όλα τα ουσιώδη στοιχεία αξιολόγησης που αφορούν στον κάθε υποψήφιο, περιλαμβανομένου και του Ανδρέα Μενελάου Γεωργίου. Ανάμεσα στα στοιχεία αυτά είναι και η απόδοση στην εργασία εκείνων από τους υποψήφιους που ήδη υπηρετούν στο Τμήμα ως ωρομίσθιοι και ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνεται και ο Γεωργίου." 5

Στις 14/9/1988 ο Αν. Διευθυντής Τμήματος Γεωργίας απέστειλε στον Πρόεδρο της ΕΔΥ την ακόλουθη επιστολή: 10

"Αναφέρομαι στην επιστολή σας με αρ. φακ. 5/75/3 ημερ. 22.8.88 και πολύ λυπούμαι που- είμαι αναγκασμένος να επανέλθω επί του θέματος και να αναφέρω τα πιο κάτω τα οποία ελπίζω να απαντούν στα ερωτήματά σας. 15

Δια να διαμορφώσω προσωπική γνώμη, όσον αφορά την αξία της εργασίας των εργατών που ήταν υποψήφιοι για τη θέση Γεωργικού Λειτουργού 3ης Τάξης, είχα κατ' επανάληψη αλληπάλληλες επαφές τόσο με τα μέλη της σχετικής Τμηματικής Επιτροπής, που εξέτασε προφορικά τους υποψήφιους για τη θέση αυτή, όσον και με άλλους Αν. Λειτουργούς της Κεντρικής Υπηρεσίας του Τμήματος Γεωργίας." 20 25

Στο τέλος της επιστολής αυτής υπάρχει μεταγενέστερη χειρόγραφη Σημείωση, προφανώς από πρόσωπα που παρέλαβαν την επιστολή, στην οποία αναφέρονται τα εξής: 30

"Ο κ. Πολυδώρου μου ανέφερε ότι θα στείλει άλλη επιστολή και ότι το περιεχόμενο της παρούσας θα πρέπει να αγνοηθεί." 35

Πράγματι, στις 27/9/1988, ο Αν. Διευθυντής Τμήματος Γεωργίας απέστειλε στον Πρόεδρο της ΕΔΥ την ακόλουθη επιστολή: 40

"Αναφέρομαι στην επιστολή σας ημερ. 22/8/88, Α.Φ. 5/75/III σχετικά με το θέμα της αξιολόγησης της

εργασίας του Ανδρέα Μενελάου Γεωργίου και έχω να παρατηρήσω τα εξής:

5 Οι πληροφορίες μου όσον αφορά την απόδοση των εργατών στην εργασία τους, συμπεριλαμβανομένου και του Ανδρέα Μενελάου Γεωργίου, ελήφθησαν ύστερα από διαβουλεύσεις με ανώτερους λειτουργούς του Τμήματος Γεωργίας, οι οποίοι είναι σε θέση να γνωρίζουν την απόδοση στην εργασία των διαφόρων εργατών.

15 Ως εκ τούτου η δήλωσή μου κατά την συνεδρία της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας της 29/12/87 όσον αφορά την απόδοση στην εργασία του Ανδρέα Μενελάου Γεωργίου δεν είναι δυνατό να διαφοροποιηθεί.

20 Παρακαλώ όπως η επιστολή μου της 14.9.88 για το ίδιο θέμα αγνοηθεί."

25 Ακολούθησαν γραπτές οδηγίες της ΕΔΥ προς τον Αν. Διευθυντή Τμήματος Γεωργίας, οι οποίες περιέχονται στην ακόλουθη επείγουσα επιστολή που του απηύθυνε η ΕΔΥ με ημερομηνία 3/10/1988:

30 "Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην αλληλογραφία που λήγει με την επιστολή σας με αρ. 118/66/10 και ημερ. 27.9.88 σχετικά με το θέμα της αξιολόγησης της εργασίας του Ανδρέα Μενελάου Γεωργίου και να παρακαλέσω να διερευνήσετε το θέμα ζητώντας από όλους τους Λειτουργούς που θα μπορούσαν να έχουν έγκυρη γνώμη για την απόδοση του Γεωργίου στην εργασία του να εκφέρουν τις απόψεις τους.

35 Αφού πειστείτε στην πιο πάνω έρευνα, παρακαλείστε να μας υποβάλετε το τελικό πόρισμά σας, στο οποίο να περιέχεται και η τελική κρίση σας αναφορικά με την απόδοση του Γεωργίου στην εργασία."

40

Ο Αν. Διευθυντής Τμήματος Γεωργίας διεξήγαγε την περαιτέρω έρευνα που του ζήτησε η ΕΔΥ και διαβίβασε

το πόρισμά του στην ΕΔΥ με επιστολή του ημερομηνίας 24/3/1989, η οποία έχει ως εξής:

"Αναφέρομαι στην επιστολή σας Αρ.Φακ. 5/75/III ημερομ. 3.10.1988 σχετικά με την αξιολόγηση της 5 εργασίας του κ. Αντρέα Μενελάου Γεωργίου τακτικού εργάτη την Κτηνοτροφική Έπαυλη Αχέλειας Πάφου και σας πληροφορώ τα εξής:

α) Επισκέφθηκα τις Κυβερνητικές Επαύλεις Πάφου 10 στις 8.3.1989 και είχα προσωπικές επαφές τόσο με Λειτουργούς που ασχολούνται στην Κτηνοτροφική Έπαυλη Αχέλειας και έχουν άμεση σχέση με την 15 εργασία του κ. Μενελάου όσο και τον Προϊστάμενο των Επαύλεων κ. Α. Ρουσιά.

β) Από τις επαφές μου αυτές έχω καταλήξει στο 20 συμπέρασμα ότι η εργασία του κ. Μενελάου μπορεί να αξιολογηθεί μέχρι 'πέρα πολύ καλή'.

γ) Με βάση τα πιο πάνω δεδομένα της έρευνάς μου παρακαλώ όπως αγνοηθεί η δήλωσή μου που έγινε για 25 τον κ. Μενελάου ενώπιον της Επιτροπής σας στις 29.12.1987."

Θεώρω πρόσφορο στο στάδιο αυτό να κάμω τις 30 ακόλουθες δύο παρατηρήσεις. Πρώτο, η ΕΔΥ, με την επιστολή της ημερομηνίας 3/10/1988, παρέλειψε να υποδείξει στον Αν. Διευθυντή να περιορίσει την έρευνά του σχετικά με την απόδοση του Ενδιαφερομένου Μέρους 30 στην εργασία του στην περίοδο μέχρι 29/12/1987, ούτε και ο Αν. Διευθυντής φαίνεται να είχε περιορίσει την έρευνά του μέχρι την πιο πάνω ημερομηνία. Δεύτερο, η 35 περαιτέρω αυτή έρευνα, που μαρτυροί τουλάχιστο έλλειψη εμπιστοσύνης της ΕΔΥ προς τον Αν. Διευθυντή αναφορικά με την επάρκεια ή την αξιοπιστία της έρευνάς του που προηγήθηκε των απόψεων που επίσημα εξέφρασε 35 για τους υποψηφίους στις 29/12/1987, περιορίστηκε σε ένα μόνο από τους υποψήφιους, το Ενδιαφερόμενο Μέρος, και δεν επεξετάθηκε και στους άλλους υποψήφιους, 40 περιλαμβανομένου του Αιτητή, που υπηρετούσαν στο Τμήμα, αναφορικά με την απόδοση των οποίων είχε επίσης εκφράσει απόψεις ο ίδιος Αν. Διευθυντής

Τμήματος Γεωργίας.

5 Στις 31/3/1989, δηλαδή εννέα μήνες μετά που η ΕΔΥ με την απόφασή της, ημερομηνίας 1/7/1988, είχε κλείσει το θέμα της πλήρωσης των 13 κενών θέσεων, το θέμα επανήλθε στην ημερησία διάταξη της συνεδρίας της, υπό την εξής μορφή: "Πλήρωση 13 κενών μόνιμων (Τακτ. Προϋπ.) θέσεων Γεωργικού Επιθεωρητή, 3ης Τάξης, Τμήμα Γεωργίας. (Επανεξέταση θέματος πλήρωσης μιας 10 από τις πιο πάνω θέσεις που παρέμεινε κενή". Θα πρέπει να σημειωθεί ότι το πιο πάνω θέμα τέθηκε στην ημερησία διάταξη της συνεδρίας της ΕΔΥ, ημερομηνίας 31/3/1989, με σκοπό την πλήρωση της επίδικης κενής θέσης, χωρίς να προηγηθεί έγγραφη πρόταση επί του προκειμένου από την 15 αρμόδια αρχή, δηλαδή τον Υπουργό Γεωργίας και Φυσικών Πόρων μέσω του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου του, όπως προνοεί το άρθρο 17 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων, όπως ήταν τότε σε ισχύ.

20 Οι ενέργειες της ΕΔΥ στην πιο πάνω συνεδρία της αντικατοπτρίζονται στο πιο κάτω απόσπασμα των πρακτικών:

25 "Το θέμα της απόδοσης στην εργασία του υποψήφιου Ανδρέα Μενελάου Γεωργίου διερευνήθηκε περαιτέρω, από αφορμή επιστολή ημερομηνίας 15.7.88 του Προϊστάμενου Κτηνοτροφικών Σταθμών Πάφου, ο οποίος χαρακτήρισε τον υφιστάμενό του ως εξαιρετο στην εργασία του.

30 Ο Αναπληρωτής Διευθυντής επανεξέτασε το όλο θέμα ύστερα και από επιτόπια επίσκεψη και έρευνα και, με νεώτερη επιστολή του με αρ. 118/66/10 και ημερ. 35 24.3.89, βεβαίωσε ότι ο υποψήφιος αυτός δύναται να αξιολογηθεί ως πάρα πολύ καλός στην εργασία του.

40 Ύστερα από αυτό, η Επιτροπή ασκώντας τη διακριτική της εξουσία, ανακάλεσε την προηγούμενη απόφασή της ημερομηνίας 1.7.88 (θέμα 3 των πρακτικών) ότι δεν ήταν δυνατό να πληρωθεί η 13η θέση και προχώρησε στην περαιτέρω εξέταση του θέματος πλήρωσης και της θέσης αυτής.

Η Επιτροπή προέβη σε γενική επαναξιολόγηση και σύγκριση των μη επιλεγέντων υποψήφιων, με βάση τα ουσιαστικά στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, από τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψήφιων, και αφού έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψήφιων στις συνεντεύξεις τους με την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων του Αναπληρωτή Διευθυντή, καθώς και την αξιολόγηση της εργασίας των ωρομίσθιων που είναι υποψήφιοι, έκρινε ότι ο Ανδρέας Μενελάου ΓΕΩΡΓΙΟΥ υπερέχει γενικά των άλλων υποψήφιων και τον επέλεξε σαν τον πιο κατάλληλο για διορισμό στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Γεωργικού Επιθεωρητή, 3ης Τάξης, Τμήμα Γεωργίας." 5 10 15

Στις 4/5/1989, η ΕΔΥ "λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Ανδρέας Γεωργίου Μενελάου έχει λευκό ποινικό μητρώο και αφού ικανοποιήθηκε ότι είναι καλού χαρακτήρα, αποφάσισε να του προσφέρει διορισμό στην πιο πάνω θέση." 20

Στις 23/5/1989 η ΕΔΥ καθόρισε αναδρομική ημερομηνία ισχύος του διορισμού του Ενδιαφερομένου Μέρους κατά εννέα περίπου μήνες, δηλαδή την 1/8/1988 με το εξής αιτιολογικό: 25

"Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη τα πιο πάνω καθώς και το γεγονός ότι ο Γεωργίου είναι ωρομίσθιος εργάτης και επομένως όλο αυτό το διάστημα πρόσφερε τις υπηρεσίες του και ότι δεν είναι λόγω δικής του υπαιτιότητας που καθυστέρησε η διαδικασία πλήρωσης μιας από τις θέσεις, καθόρισε ως ημερομηνία ισχύος του διορισμού του Ανδρέα Μ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Γεωργικού Επιθεωρητή, 3ης Τάξης, Τμήμα Γεωργίας, την 1.8.88, δηλαδή την ίδια ημερομηνία έναρξης της ισχύος του διορισμού και των άλλων 12 που επιλέγησαν." 30 35

Ο επίδικος διορισμός δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 16/6/1989. Ως αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή. Τα νομικά σημεία πάνω στα οποία βασίζεται η προσφυγή 40

τροποποιήθηκαν δυο φορές κατόπιν σχετικής άδειας του Δικαστηρίου και στην τελική τους μορφή έχουν ως ακολούθως:

5 "1. Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση λήφθηκε κατά παράβαση και/ή καθ' υπέρβαση εξουσίας.

2. Αν οι καθ' ων η αίτηση ενεργούσαν ορθά κατ' ενάσκηση ορθής διακριτικής εξουσίας θα εύρισκαν ότι
10 καταλληλότερο πρόσωπο για τον διορισμό ήταν ο αιτητής και όχι το Ενδιαφερόμενο Μέρος και/ότι ο αιτητής υπερετερούσε καταφανώς του Ενδιαφερόμενου Μέρους τόσο σε προσόντα όσο και σε πείρα ή αξία.

15 3. Οι καθ' ων η αίτηση ενέργησαν πλανηθέντες ως προς τα πράγματα και/ή ως προς τον Νόμο.

4. Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση είναι αντίθετη με τις αρχές της Χρηστής Διοίκησης και/ή είναι
20 αδικαιολόγητη και/ή αναιτιολόγητη και/ή στερείται της δέουσας αιτιολογίας.

5. Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση είναι προϊόν μεροληψίας και/ή δυσμενούς διάκρισης σε βάρος του
25 αιτητή.

6. Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση δέον να ακυρωθεί δια παράβασιν ουσιώδους τύπου της
30 διαδικασίας λήψεως της προσβαλλόμενης απόφασης.

7. Η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει ένεκα ακυρότητας προηγηθείσης προπαρασκευαστικής
πράξης.

35 8. Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση δέον να ακυρωθεί δια παράβασιν της Αρχής της Ισότητας και/ή του άρθρου 28 του Συντάγματος.

9. Η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε κατά
40 παράβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής εξουσίας του οργάνου."

Το Ενδιαφερόμενο Μέρος δεν εμφανίστηκε στο Δικαστήριο σε κανένα στάδιο της διαδικασίας η οποία προχώρησε ερήμην του.

Εκτός των αρχικών γραπτών αγορεύσεών τους, οι 5
δικηγόροι των διαδίκων καταχώρησαν δύο φορές
συμπληρωματικές αγορεύσεις για να καλύψουν τα
τροποποιημένα νομικά σημεία της προσφυγής.

Εκ μέρους του Αιτητή προβλήθηκαν πολλοί ισχυρισμοί. 10
Θα εξετάσω δυο από τους βασικούς ισχυρισμούς του. Ο
πρώτος αφορά τη διαδικασία που ακολούθησε την
απόφαση της ΕΔΥ, ημερομηνίας 1/7/1988, να μην προβεί
στην πλήρωση της 13ης κενής θέσης λόγω αδυναμίας
οποιουδήποτε υποψηφίου να συγκεντρώσει τον 15
απαιτούμενο αριθμό των τριών ψήφων. Η μετέπειτα
αυτή διαδικασία, λέγει ο κ. Ευσταθίου, ήταν παράνομη
και εφόσον αυτή οδήγησε στη λήψη της επίδικης
απόφασης, η προσφυγή πρέπει να επιτύχει. Οι Καθ' ων
η Αίτηση απαντούν λέγοντας ότι, εφόσον η απόφαση 20
της ΕΔΥ ημερομηνίας 1/7/1988, ανακλήθηκε στις
31/3/1989 με τη νόμιμη αιτιολογία ότι ήταν προϊόν
πλάνης αναφορικά με την απόδοση του Ενδιαφερομένου
Μέρους στην εργασία του και, ως εκ τούτου, παράνομη, η
ΕΔΥ είχε κάθε δικαίωμα να προχωρήσει στην πλήρωση 25
της θέσης. Ο δεύτερος ισχυρισμός του Αιτητή είναι ότι η
προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε μετά από διαδικασία
και/ή κατά τρόπο που παραβιάζει τους κανόνες της
χρηστής διοίκησης, εφόσον η ΕΔΥ δεν εφάρμοσε ίσο
μέτρο κρίσεως μεταξύ του Ενδιαφερομένου Μέρους και 30
του Αιτητή, αναφορικά με τις συστάσεις του Αν.
Διευθυντή του Τμήματος Γεωργίας.

Αναφορικά με τον πρώτο ισχυρισμό του Αιτητή θα 35
πρέπει να παρατηρήσω ότι, όπως προκύπτει από το
πρακτικό ημερομηνίας 31/3/1989 (ανωτέρω), η ανακλητική
απόφαση λήφθηκε την ίδια εκείνη μέρα και η μόνη
αιτιολογία που προβάλλεται για την ανάκληση είναι η
επανεξέταση από τον Αν. Διευθυντή του θέματος της
απόδοσης στην εργασία του Ενδιαφερομένου Μέρους. 40
Και αν ακόμα η νόμιμη ανάκληση της απόφασης ημερ.
1/7/1988 ήταν, κάτω από τις περιστάσεις της παρούσας
υπόθεσης, εφικτή, γεγονός παραμένει ότι τα όσα

μεσολάβησαν μεταξύ 1/7/1988 και 31/3/1989, τα οποία συνιστούν, κατά τους Καθ' ων η Αίτηση, περαιτέρω έρευνα της υπόθεσης, έγιναν πριν την επίδικη ανάκληση και χωρίς οποιοδήποτε έρεισμα, εφόσον η ΕΔΥ δεν είχε

5 λάβει προηγουμένως την αναγκαία γραπτή πρόταση από την αρμόδια αρχή, για την πλήρωση της 13ης κενής θέσης, σύμφωνα με το άρθρο 17 το οποίο προνοεί ως εξής:

10 "17. Η Επιτροπή δεν προβαίνει εις την πλήρωσιν οιασδήποτε θέσεως ή εις την αφυπηρέτησιν οιοδήποτε δημοσίου υπαλλήλου προ του ορίου αφυπηρετήσεως αυτού ή εις την λήψιν πειθαρχικών μέτρων καθ' οιοδήποτε δημοσίου υπαλλήλου ειμή μόνον επί τη

15 λήψει έγγραφου προς τούτο προτάσεως παρά της ενδιαφερομένης αρμοδίας αρχής."

Έπεται ότι κατά τη διεξαγωγή της επίδικης συμπληρωματικής έρευνάς της, στη διάρκεια της οποίας μπορεί εύλογα να λεχθεί ότι είχε ουσιαστικά διατάξει τον

20 Αν. Διευθυντή να προβεί ο ίδιος σε περαιτέρω έρευνα και να της διαβιβάσει το τελικό πόρισμά του αναφορικά με την απόδοση του Ενδιαφερομένου Μέρους στην εργασία του, η ΕΔΥ ενήργησε χωρίς δικαιοδοσία και καθ' υπέρβαση των εξουσιών της. Είναι με βάση το πόρισμα

25 εκείνο του Αν. Διευθυντή που η ΕΔΥ πήρε την επίδικη ανακλητική απόφαση και ακολούθως προχώρησε στην πλήρωση της 13ης κενής θέσης με τον προσβαλλόμενο διορισμό του Ενδιαφερομένου Μέρους. Όπως και να έχουν τα πράγματα, έχω τη γνώμη ότι η ΕΔΥ δεν είχε

30 δικαίωμα να παρακάμψει τις ρητές πρόνοιες του άρθρου 17 του Νόμου με πράξεις της που η ίδια ενδύει με τον μανδύα της ανακλητικής απόφασης.

Ανεξάρτητα και πέραν των όσων αναφέρω πιο πάνω, η

35 γνώμη που έχω σχηματίζει μετά από μια σφαιρική θεώρηση των ενεργειών της ΕΔΥ μετά την επιστολή του κ. Α. Ρουσιά, ημερομηνίας 15/7/1988 (ανωτέρω), είναι ότι οι ενέργειες αυτές παραβιάζουν τις αρχές της χρηστής διοίκησης, καθώς και το άρθρο 28.1 του Συντάγματος. Το

40 ολιγότερο που μπορεί να λεχθεί είναι ότι η ΕΔΥ δεν εφάρμοσε κατά την έρευνά της ίσο μέτρο κρίσεως στα στοιχεία που έλαβε υπόψη της και στην αξιολόγηση του Αιτητή και του Ενδιαφερομένου Μέρους. Έχω ήδη

αναφερθεί στο γεγονός ότι μετά που η εν λόγω επιστολή του κ. Ρουσιά, δημιούργησε αμφιβολίες στην ΕΔΥ αναφορικά με την κρίση, την αξιοπιστία και την υπευθυνότητα του Αν. Διευθυντή του Τμήματος Γεωργίας στην αξιολόγηση της απόδοσης του Ενδιαφερομένου Μέρους στην εργασία του, η ΕΔΥ περιορίστηκε να απαιτήσει, με τρόπο μάλιστα φορτικό, νέο πόρισμα επί του προκειμένου από τον Αν. Διευθυντή όχι όσον αφορά όλους τους υποψηφίους για την απόδοση των οποίων είχε επίσης εκφράσει απόψεις είτε παρόμοιες είτε διαφορετικές από εκείνες που εξέφρασε για το Ενδιαφερόμενο Μέρος, αλλά μόνο όσον αφορά το Ενδιαφερόμενο Μέρος. Στη λήψη της προσαλλόμενης απόφασής της η ΕΔΥ επηρεάστηκε σε μεγάλο βαθμό από το νέο πόρισμα του Αν. Διευθυντή το οποίο ήταν αποτέλεσμα επιτόπιας έρευνας και λήψης νέων πληροφοριών από τον Αν. Διευθυντή σχετικά με την απόδοση του Ενδιαφερομένου Μέρους στην εργασία του προφανώς μέχρι και την ημέρα της επίσκεψης του Αν. Διευθυντή στον τόπο εργασίας του, ενώ η απόδοση στην εργασία του Αιτητή είχε αξιολογηθεί από τον Αν. Διευθυντή με αναφορά σε χρόνο πολύ προγενέστερο εκείνου που προφανώς λήφθηκε υπόψη στην περίπτωση του Ενδιαφερομένου Μέρους. Η ΕΔΥ επηρεάστηκε επίσης από τις συστάσεις του κ. Ρουσιά που περιέχονται στην επιστολή του ημερομηνίας 15/7/1988, υπέρ του Ενδιαφερομένου Μέρους. Εφόσον η ΕΔΥ επέλεξε να λάβει τόσο σοβαρά υπόψη τις συστάσεις εκείνες, είχε υποχρέωση να ζητήσει συστάσεις και απόψεις για την απόδοση του Αιτητή στην εργασία του από τον άμεσα Προϊστάμενό του, όπως και για την απόδοση στην εργασία όλων των άλλων υποψηφίων που βρίσκονταν στην ίδια θέση με το Ενδιαφερόμενο Μέρος, που υπηρετούσαν, δηλαδή, κατά τον ουσιώδη χρόνο στο Τμήμα Γεωργίας. Με τον τρόπο που ενήργησε επί του προκειμένου η ΕΔΥ στέρησε τον Αιτητή από την ευκαιρία να ληφθούν υπόψη υπέρ της δικής του υποψηφιότητας τυχόν ευνοϊκές συστάσεις και απόψεις του δικού του άμεσα προϊσταμένου, όπως συνέβη με το Ενδιαφερόμενο Μέρος. Η παράλειψη αυτή συνιστά δυσμενή και άνιση μεταχείριση του Αιτητή έναντι του Ενδιαφερομένου Μέρους.

- Η Διοίκηση έχει υποχρέωση να εφαρμόζει παντού και πάντοτε ίσο μέτρο κρίσεως, ώστε με τη διαφάνεια που επίσης πρέπει να χαρακτηρίζει τις πράξεις της, να εμπεδώνεται στο κοινό το αίσθημα ότι η Διοίκηση ενεργεί
- 5 κατά τρόπο δίκαιο και αμερόληπτο. Πιστεύω ότι στην παρούσα περίπτωση ο Αιτητής δικαιολογημένα παραπονείται ότι δεν κρίθηκε δίκαια και ότι το Ενδιαφερόμενο Μέρος έτυχε ευνοϊκής μεταχείρισης
- 10 εναντί του, χωρίς νόμιμη δικαιολογία. Παραβίαση της αρχής του ίσου μέτρου μπορεί να παρουσιαστεί με αναφορά σε ποικίλες περιστάσεις. Πάντοτε όμως εφαρμόζεται με μοιραία αποτελέσματα πάνω στη νομιμότητα της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης αν
- 15 διαπιστωθεί από τα γεγονότα ότι η Διοίκηση εφάρμοσε δύο μέτρα και δύο σταθμά και όχι το ίδιο ακριβώς μέτρο κρίσεως. Παραδείγματα περιπτώσεων που διοικητικές αποφάσεις ακυρώθηκαν από το Δικαστήριο για παραβίαση της αρχής του ίσου μέτρου κρίσεως παρέχουν
- 20 οι υποθέσεις **Andreas Savva v. Republic** (1980) 3 C.L.R. 675, **Nicos Costeas v. Republic** (1987) 3 C.L.R. 686, **Theofanis HadjiSavva v. Republic** (1967) 3 C.L.R. 155, και **Πανίκος Πούρου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (Προσφ. αρ. 1066/87, 1073/87 και 117/88 - 20/3/1991).
- 25 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή επιτυγχάνει και ο προσβαλλόμενος διορισμός του Ενδιαφερομένου Μέρους ακυρώνεται. Επειδή οι τροποποιήσεις της προσφυγής που είχαν ζητηθεί από τον Αιτητή συνέτειναν στη δημιουργία εξόδων που θα
- 30 μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί, αποφάσισα να μην εκδώσω απόφαση υπέρ του Αιτητή για τα έξοδα, την οποία θα εξέδιδα αν δεν λάμβαναν χώρα οι εν λόγω τροποποιήσεις.

35

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.